

Usnesení Nejvyššího soudu SR ze dne 22.02.1991, sp. zn. 1 To 11/91, ECLI:CZ:NSSR:1991:1.TO.11.1991.1

Číslo: 17/1992

Právní věta: Ak je obvinený podľa § 190 odst. 2, resp. § 225 odst. 2 Tr.por. upozornený súdom na možnosť posúdenia žalovaného skutku podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, treba ustanovenému obhajcovi podľa § 151 odst. 2 Tr.por. priznať za úkony právnej pomoci poskytnuté od tejto doby sadzbu tarifnej odmeny (§ 15 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 240/1990 Zb.) stanovenú na trestný čin, na ktorý bol obvinený upozornený, aj keď je uznaný za vinného miernejším trestným činom podľa obžaloby. V Českej republike platí vyhláška Ministerstva spravodlivosti ČR č. 270/1990 Sb.

Soud: Nejvyšší soud SR

Datum rozhodnutí: 22.02.1991

Spisová značka: 1 To 11/91

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna obhájce

Předpisy: 141/1961 Sb. § 151 odst. 2
§ 190 odst. 2
§ 225 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Na základe sťažnosti obhajcu JUDr. P. H. Najvyšší súd SR zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 5. decembra 1990 sp. zn. 1 T 12/90 a sám rozhodol o výške obhajcovej odmeny a hotových výdavkov za obhajobu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Z odôvodnenia:

Krajský súd uznesením z 5. decembra 1990, sp. zn. 1 T 12/90, podľa § 151 odst. 2, 3 Tr. por. priznal obhajcovi JUDr. P. H. podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 240/1990 Sb., o odmenách advokátov za poskytovanie právnej pomoci:

1. odmenu podľa § 16 odst. 1 písm. d) za obhajobu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 12. septembra 1990 600 Kčs,
2. hotové výdavky podľa § 18 písm. a) cestovné : 38 Kčs,

3. režijný paušál podľa § 19 odst. 2 : 30 Kčs.

Súd priznal obhajcovi JUDr. P. H. spolu 668 Kčs. Zároveň súd dal pokyn účtárni krajského súdu, aby po právoplatnosti tohto uznesenia sumu 668 Kčs poukázala na účet obhajcu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote obhajca JUDr. P. H. podal sťažnosť, v ktorej uviedol, že krajský súd nepostupoval správne, keď pri rozhodovaní o odmene advokáta vychádzal zo skutočnosti, že L. T. H. bol obžalovaný pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák., s trestnou sadzbou odňatia slobody vo výmere 2 až 8 rokov a priznal mu podľa § 15 odst. 1 písm. c) citovanej vyhlášky odmenu 600 Kčs. Sťažovateľ vytýkal krajskému súdu, že nebral do úvahy obsah listu z 20. apríla 1990, ktorým tento súd upozornil obžalovaného L. T. H., že jeho skutok môže byť právne kvalifikovaný aj ako pokus trestného činu vraždy podľa § 8 odst. 1, § 219 Tr. zák., za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody prevyšujúci 10 rokov, ako aj výnimočný trest. Túto právnu kvalifikáciu potom v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa navrhol krajský prokurátor v Bratislave odvolaciemu súdu akceptovať.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že odmena obhajcu sa musí posudzovať podľa trestnej sadzby toho trestného činu, ktorý je predmetom súdneho konania, obhajca navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a priznať mu v bode 1) podľa § 15 odst. 1 písm. d) citovanej vyhlášky 800 Kčs.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 147 odst. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obhajcu je dôvodná.

Podľa § 16 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 240/1990 Sb. priznáva sa advokátovi odmena za účasť pri vyšetrovacom úkone, pri zoznámení s výsledkami vyšetrovania a vyhľadávania a za konanie pred súdom alebo iným orgánom, a to za každé začaté dve hodiny.

Podľa § 15 odst. 1 písm. c) citovanej vyhlášky sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci pri obhajobe v trestnom konaní a zastupovaní v konaní o priestupkoch je 600 Kčs, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 10 rokov. Podľa § 15 odst. 1 písm. d) citovanej vyhlášky sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci pri obhajobe v trestnom konaní je 800 Kčs, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody prevyšujúci 10 rokov, alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest.

Krajský súd v Bratislave podľa citovanej vyhlášky nepostupoval dôsledne a rozhodol v rozpore so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod spisovou značkou 1 T 12/90, bol L. T. H. podľa § 39 Tr. por. ustanovený obhajca JUDr. P. H. V obžalobnom návrhu bolo konanie L. T. H. právne kvalifikované ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák. V súlade s ustanovením § 190 odst. 2 Tr. por. (listom predsedu senátu krajského súdu z 20. apríla 1990) bol obžalovaný upozornený na možnosť odchylného posúdenia skutku, ktorý je predmetom obžaloby, a to ako pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 odst. 1, § 219 Tr. zák. Rozsudkom krajského súdu v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu bol L. T. H. právoplatne uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák.

Pre rozhodnutie je významná skutočnosť, že odsúdený bol v súlade so zákonom upozornený na to, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, možno právne kvalifikovať podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako ho posudzovala obžaloba. V danom prípade povinnosťou obhajcu bolo obhajovať obvineného, ktorého skutok mohol byť právne kvalifikovaný aj ako pokus trestného činu vraždy a podľa § 219 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 až 15 rokov, resp. v súlade s

ustanovením § 29 Tr. zák. aj trest výnimočný.

Postup podľa ustanovenia § 190 odst. 2, resp. § 225 odst. 2 Tr. por., podľa ktorého upozorní predseda senátu na možnosť prísnejšieho právneho posúdenia skutku, podmieňuje obhajcovi priznať za úkony právnej pomoci poskytnuté od tejto doby sadzbu tarifnej odmeny podľa trestu odňatia slobody ustanoveného na trestný čin, na ktorý bol obžalovaný súdom upozornený, a nie podľa trestu odňatia slobody ustanoveného na trestný čin uvedený v obžalobnom návrhu.

V danom prípade krajský súd obžalovaného upozornil, že jeho skutok možno právne kvalifikovať aj ako pokus trestného činu vraždy podľa § 8 odst. 1, § 219 Tr. zák., o tomto delikte sa rozhodovalo aj v odvolacom konaní, a preto odmenu obhajcovi treba určiť podľa § 15 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 240/1990 Zb., a to 800 Kčs. Krajský súd sa preto dopustil chyby, keď sa pri rozhodovaní o odmene obhajcu dôsledne nezaoberal uvedenými okolnosťami a v bode 1) mu určil odmenu formálne i vecne nesprávne. Krajský súd postupoval nesprávne najmä v tom, že vo výrokovej časti uznesenia neuviedol skutočne vykonané úkony obhajcu a neaplikoval na ne príslušné ustanovenia citovanej vyhlášky.

Na základe uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil podľa § 149 odst. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie a podľa § 16 odst. 1 písm. d), v zmysle § 15 odst. 1 písm. d) citovanej vyhlášky obhajcovi JUDr. P. H. priznal 800 Kčs, a to za obhajobu obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Ďalej mu priznal nesporné položky, a to hotové výdavky (cestovné) podľa § 18 písm. a) citovanej vyhlášky v sume 38 Kčs a režijný paušál podľa § 19 odst. 3 citovanej vyhlášky.

Poznámky pod čarou:

1) V Českej republike platí vyhláška Ministerstva spravodlivosti ČR č. 270/1990 Sb.